

5. *Реджепъ паша води своитѣ атаки твърдо не искусно.* Въместо да ешалонира всичкитѣ си части слѣдъ бойната линия, която и да усилюва послѣдователно съ движението си напредъ, ний виждаме, че въ боя взематъ участие първоначално (въ 11¹/₂ часа) само 7 баталиона, слѣдъ това въ 2 часа атаката се повтаря съ 10 баталиона, и само къмъ три часа се въвежда всичката колона. Послѣдующитѣ слѣдъ това атаки се повтаряха съ сжщитѣ ония части, които се поустройваха и се изпращаха да направятъ това, което неможеха да достигнатъ съ прѣсни сили до три часа слѣдъ пладнѣ.

Загубитѣ на руско-българския отрядъ прѣзъ този день бѣха значителни. Между другитѣ, биде раненъ и храбрия Началникъ на Щаба на българското опълчение подполковникъ Ринкевичъ. Главната тежестъ на боя прѣзъ този день лѣгна на българскитѣ дружини и на 3-я Орловски баталионъ.

Въ дѣйствиата на отбраняющия заслужава да се отгблѣжатъ:

1) Мужеството и енергията на защитницитѣ на прохода.

2) Искусното дѣйствие на руската артилерия, която взема твърдѣ живо участие въ отбиванieto на атакитѣ. Въ критическитѣ минути всичкитѣ батареи оставаха другитѣ цѣли и съсредоточаваха огъня срѣщу най-рѣшителния пунктъ за поддръжка Стоманената. Нѣкои отъ по-къснитѣ атаки бѣха отблъснати изключително съ артилерийски огънь.

Нѣкои автори, а заедно съ тѣхъ и турския воененъ сждъ, който осжди Сюлейманъ паша, обвиняваха послѣдния въ нецѣлесобразностъ на боеветѣ на Шипка, като изказваха мнѣние, че той би могълъ да форсира Балкана по Твърдишкия, Хайнкейския или Тръвненския проходи. Други, въ това число и Мехмедъ-Али паша, искаха, щото началника на Балканската армия, слѣдъ Старо-Загорския бой, да се присъедини къмъ Источно-